

Chr. onderwijs geen overeenstemming, zodat „de zuil“ in haar geheel het voorstel niet voor principieel verklaart, dan komt het voorstel in behandeling. Is men blind voor dat gevaar? Ik hoop, dat bij het Referendum zal blijken, dat het meereendeel der Chr. onderwijzers de dreigende gevaren ziet.

En ten slotte heeft men zich wel ingedacht, hoe de reactie der ouders zal zijn, als ze hooren dat openbare en Chr. onderwijzers nu in één verbond met elkaar zitten? Zou dat het vertrouwen, dat ze in ons, onderwijzers van de Chr. school, moeten stellen, helpen bevorderen? Of zal men wantrouwend tegenover ons komen te staan? Zou me niet verwonderen. En wie zou het hun ook kwalijk kunnen nemen? Bedenkt eens, welk een schade zou dan aan ons Chr. schoolwezen zijn toegebracht! Als onze ouders hun vertrouwen niet meer geven aan de mannen en vrouwen, die onderwijs geven aan hun kinderen, dan is het werk op de Chr. scholen met onvruchtbaarheid geslagen.

Groote dingen staan hier op het spel!

Mocht alnog het dreigende gevaar worden afgewend.

Groningen.

K. VAN HUIZEN.

Over de actie Verkuyt-Van den Brink-Bavinck etc.

Het Voorlichtingsbureau der Stichting „Indië in nood..... geen uur te verliezen“, geeft in no. 23 van zijn „Persinformaties“ volgende opmerkingen:

In de dagbladen werd een schrijven uit Batavia d.d. 6 Mei j.l. opgenomen van de heeren Mr. Th. Fruin, Mr. Dr. J. Ozinga, Dr. J. Verkuyt en Prof. Dr. E. de Vries, waarin zij een dringend beroep doen op het Nederlandsche volk „om niet af te breken wat in maanden van moeizame arbeid werd opgebouwd en voorbereid“. Helaas verzuimen de publicisten er bij te vermelden welke bouwsels en voorbereidingen deze maandenlange moeizame arbeid tot resultaat heeft gehad. Want het gaat in Indië nog steeds slecht en er zijn niet de minste teekenen, die er op wijzen, dat er spoedig verbeteringen zullen intreden.

Het moet aan deze heeren toch bekend zijn, dat door de chantage-politiek der republiek Soekarno nog steeds tienduizenden Nederlanders en loyale rijksgenooten als gijzelaars worden vastgehouden en dat volgens een recent persbericht de Rapi-trein, die naar de republieken aan het Britsche hoofdkwartier hadden beloofd, met de eerste op deze wijze geïntendeerde personen uit het binnenland zou arriveeren niet is aangekomen en dat deze evacuatie per trein wederom moest worden uitgesteld wegens technische belemmeringen.

Het moet aan de publicisten toch bekend zijn, dat door de republiek nog steeds een volgens fascistische methoden ondragelijk terreur en intimidatie over de miljoenen bevolking wordt uitgeoefend, dat roof en moord, verminning en kidnappen nog dagelijks aan de orde zijn, dat de eenige plaatsen waar van een verbetering van den toestand sprake is en waar de bevolking een dragelijk bestaan heeft, juist die zijn, waar het Nederlandsche gezag is teruggekeerd.

De maandenlange moeizame arbeid van Van Mook is geweest anti-Nederlandsch en betekende bloed en tranen voor die tienduizenden Indonesiërs, die trouw bleven aan Nederland en niets liever wilden dan een hechte samenwerking met Nederlanders, doch die verloochen werden door het desastreus beleid van een Logemann en Van Mook.

Even later:

Is het alleen maar toeval, dat Dr. Van Mook als hoogste Nederlandsche vertegenwoordiger vijf maanden noodig heeft gehad om een interneringskamp te bezoeken, dat op nog geen kilometer van zijn paleis lag om daar aan die duizenden, die onder afschrijfelijke omstandigheden verkeerden, een blijk te geven van zijn meeleven met hun ellende?

Verder:

Het regime Logemann en Van Mook heeft de waarheid doelbewust verzwaegen, de gerechtigheid verkracht, de menselijkheid met voeten getreden.

Christelijk Nederland moet dit weten, want de publicisten, waaronder een predikant, durven te schrijven, dat „afbuigen van het tot nu toe gevolgde beleid de toekomst van het werk van zending en missie zou verijdelen en een verdere voortvretende vergiftiging van de Indonesische volksziel tot gevolg zou hebben, omdat zij niet langer betuigd zou worden door tot samenwerking bereide leiders“.

Hetgeen hier vermeld wordt is een aperte leugen. De leiders der republiek zijn niet tot samenwerking bereid. Soekarno heeft openlijk den oorlog aan Nederland verklaard en zich ook dienovereenkomstig gedragen, blijkens de beschieting van convooien door onder zijn gezag staande bendes. Sjahrir heeft openlijk verklaard Dr. Van Mook te zullen ontvangen als vertegenwoordiger van een vreedende, zij het dan ook bekende mogendheid om met hem te onderhandelen. Onderhandelen is nog niet hetzelfde als samenwerken. Bovendien worden de onderhandelingen nog steeds gevoerd op den voet van gelijkheid en van een stilzwijgende erkenning van de republiek Indonesia, niettegenstaande onze soevereiniteit door Engeland en Amerika is erkend.

Eveneens is het een aperte leugen, dat deze ten rechte niet tot samenwerking bereide leiders een verdere voortvretende vergiftiging van de Indonesische volksziel zouden betrachten. Nog dagelijks zweepen deze leiders door pers en radio de volksmassa op tegen al wat Westersch is en injecteeren zij de volksziel met gevoelens van haat en minachting voor alles wat Nederlandsch is, gevoelens, die telkens weer uitbreken in moord en verminning van Nederlanders en Nederlandsch-gezinden. En wat de toekomst van het werk van zending en missie betreft, moet het toch

aan de publicisten bekend zijn, dat het juist de inheemsche Christenen zijn, die zoo nameloos van de terreur der merdeka-schreeuwers geleden hebben. Christengemeenten te Depok, Cheribon en Moentilan — van de overigen is nog steeds zoowat niets bekend — zijn practisch volledig uitgemord, om nog niet te spreken van de Christen-Ambonnees en hun vrouwen en kinderen, die bij duizenden zijn afgeslacht.

Wat verwacht men toch van een toekomst voor zending en missie onder de republiek Soekarno?

En dan beweert Dr. v. d. Brink, dat zoowel de protestantsche als de R.K. christengemeenschappen zich volledig stellen achter de republiek.....

Over Christison fezen we:

Christison heeft na zijn terugkeer in Londen verklaard, dat hij een groote fout heeft gemaakt door de republiek te erkennen, al wordt deze fout begrijpelijk omdat zij is begaan op een valsche ideologie gebaseerd advies door Stuw-menschen als Van Mook en Van der Plas gegeven. Een dergelijke sportieve erkenning van een gemaakte fout is van Logemann en Van Mook niet te verwachten.

Het woord is nu aan de Staten-Generaal om deze duidelijk te maken, dat hun politiek heeft gefaald, ondanks alle kansen die zij door de zichzelf toegeëigende dictatorialle macht hebben gehad. De fouten door hen gemaakt zijn zoo evident, dat zij niet langer op hun hoogte en zoo uitermate verantwoordelijke posities gehandhaafd kunnen blijven.

Over Dr. Verkuyt (mede-onderteekenaar van het boekje Van den Brink, Bavinck, Wiersinga, etc.) lezen we:

De Kerk is het geweten van het volk en een predikant als Dr. Verkuyt behoort een exponent van dat geweten te zijn.

Doch wat moet men denken van dezen geestelijken leidsman, die openlijk een politiek steunt van Stuw-menschen, wier streven van meet af aan gericht was op een afbraak van ons Koninkrijk, menschen die er niet tegen opzien om mer verkrachting van waarheid, gerechtigheid en menselijkheid hun ideologie zoo noodig door overrompeling van het Nederlandsche volk te verwerklijken.

Is het geweten van Dr. Verkuyt dan niet meer ontvankelijk voor deze grondbeginselen van het Christendom?

Het wordt hoog tijd dat heel Christelijk Nederland wakker wordt en een fel protest laat hooren tegen verdere onderhandelingen met menschen, wier handen als intellectuele daders besmeurd zijn met het bloed van tienduizenden weerloze mannen, vrouwen en kinderen.

Laat men nu eindelijk eens ophouden te praten over „nationalisme“, wanneer men bedoelt fascistische rebellen, wier gesproken woorden: democratie, vrijheid en zelfbeschikking, door hun daden verworden tot dictatuur, onderdrukking en machtsvergreifung.

„Een democratisch en vrijheidslevend volk als het Nederlandsche“ schrijven de publicisten, „mag niet gedoogen, dat de verhouding tot het Indonesische volk zal worden beheerscht door sentimenten opgewekt door demagogie“.

Accoord, doch wij voegen er aan toe, dat deze verhouding ook niet mag worden beheerscht door een valsche ideologie, welke Logemann en Van Mook nastreven. Men moet eindelijk weer eens een hond en hond, en een schurk een schurk durven te noemen. Bovendien hebben aan het opwekken van sentimenten door demagogie, de geestverwanten der publicisten zich rijkelijk schuldig gemaakt, getuige de Februari-meeting in de markthalen te Amsterdam.

Nogmaals, de Kerk moet zijn en meer en meer worden het geweten van het volk. Wat wij haar met betrekking tot Indië toebidden is, dat het minstens even fijn besnaard mag zijn als het geweten van den Christen-Javaan Raden Mas Notosartono, die ergens geschreven heeft:

„Want ik ben er van overtuigd, dat een onafhankelijk Indonesië op dit oogenblik catastrophale gevolgen voor Indonesië met zich zou brengen“.

We zijn dankbaar voor deze publicaties. Adres der Stichting: Andries Bickerweg 5, 's-Gravenhage.

De zeven amsterdamsche dominees.

Herrijzend Nederland publiceert volgend gesprek tusschen twee S.D.A.P.-ers:

De een: Zeg heb je gehoord dat de partij geleid wordt door zeven Amsterdamsche dominees? Wat hebben wij niet de zwarttrokken te maken?

De ander: Ze beduvelen ons. Straks moeten we nog in optocht naar de kerk, is Koon belazerd? Ik trek er tusschen uit.

De zeven Amsterdamsche dominees hebben de linkerflank van de S.D.A.P. naar de Communisten gejaagd. Niet door actie maar door reactie. — De S.D.A.P. liet zijn linkerflank zonder leiding.

Is de Joden-dominee ook onder de bezwaarden?

Dr. C. Kapteyn (zending onder de Joden) schrijft in A'damsche K.bode (synodocratisch) over de Joden:

Velen van hen verkeerden nog echter in de onzekerheid, tot welke kerk zij zich zullen wenden. Zij hebben ook in de gezinnen gehoord den vreeselijken strijd tusschen bezwaarden en onbezwaarden, en daarmee hebben de heethoofden in den kerkelijken strijd, die voor rede niet vatbaar waren, het werk der Joden-zending heel moeilijk gemaakt. Wat hebben ze nog weinig geleerd van Christus, die zachtmoedig was en nederig van harte!

„Heethoofden“ — wie kunnen dat anders zijn dan zij, die dwingen ja te zeggen op een formule, die zij later prijsgeven, en uitwerpen wie niet leert wat later niet meer behoeft geleerd te worden? Wanneer maakt Dr. K. zich vrij, koelhoofdige blijken?

K. S.

Kerkgeschiedenis van heden.

„Neef Henk“ schrijft in „Ons Kerkblad“ (prov. Utrecht):

Het boek van Dr. Knoop handelt niet alleen over Dachau. Het geeft ook een stuk — een tragisch stuk — kerkgeschiedenis.

Op pag. 24 zegt de schrijver:

„Zoo wilde ik trachten de kerk zuiver te houden. En dat niet maar alleen om de kerk, maar mede om mijn volk. Want het is immers zoo: wie de kerk zuiver houdt, dient daarmee zijn volk; hij houdt zijn volk zuiver. Kerkverraad beteekent altijd meteen landverraad en landverraad beteekent ook kerkverraad. Wie zouden straks in ons volk de landverraders blijken te zijn? Wie anders dan de kerkverraders? En wie zouden zich als kerkverraders openbaren? Wie anders dan de landverraders?“

En hij teekent hierbij aan: „Dit bleek wel duidelijk bij het Geref. weekblad „De Heraut“, dat onder leiding van zijn hoofdredacteur Dr. H. H. Kuyper leiding gaf in kerk- en landverraderlijken zin.“

Dat is nog erger, nog veel erger dan het heilich gebeuren in Dachau.

Daar werden de wandaden bedreven door wezens die zich openlijk aan den Satan hadden overgegeven.

Maar in Nederland was het de Kerk. Het waren de „leiders“ die in het Geref. kerkelijk leven den toon aangaven, die weigerden tegen de practijken van het Beest zich te verzetten, die met het Beest meehielden en die de getrouwe belijders volkomen in den steek lieten.

Dat is erger dan Dachau, want Dachau was — men leze het boek van Dr. Knoop — maar op na — ondanks alles, ook werkplaats van den H. Geest.

Dachau werkplaats van den H. Geest.

En de „Gereformeerde Kerken“ in Nederland?

Daar werpt men de trouwe dienstknechten uit en de ontrouwe worden bewijrookt.

Daar drijft men de jeugd bijeen met socialist en humanist en doet ze optrekken achter de roode vaan in den mist.

Daar scharen de Zendingspredikanten zich aan de zijde der revolutie en stellen zich tegenover het wettig gezag. Daar houdt de kerk op Kerk te zijn.

Hoe staat het met Dr. Waterink? Nog steeds met Dr. Banning actief voor de N.J.G.? Of sindsdien gracieus gescheiden?

Kabinet-Beel.

„Herrijzend Nederland“ schrijft:

Dezer dagen waren wij in een kring van menschen, die geïnfecteerd waren met het anti-Papisme. En deze kring stond tegenover ons met een voor ons nieuw argument: het Kabinet-Beel. „Kijk eens“ — zo zei één — „het is een door alle Christenen aanvaard feit, dat steunt op de Bijbel, dat Satan er steeds naar streeft en er ook in groeiende mate in slagen zal, de aan het Christendom vijandige machten bijeen te brengen. Wij hebben altijd gezegd: de kerk van Rome is een vijand van het Christendom. Jij hebt dan geantwoord: „Neen zij erkennen de Christenen van andere kerken als hun broeders en werken ook politiek met hen samen. Waar blijf je nu? Ze werken samen met de socialist en honden de A.R. en C.H. er netjes buiten, die zijn, zolang het kabinet-Beel zit, schakmat gezet“.

We zijn er tegen in gezagen. We hebben gepruut, wat we konden. Maar het „argument“ zit ons dwars. En hoewel aarzelen willen we het publiceren. Misschien heeft het nut, om onze R.K. mede-Christenen terug te brengen op hun verkeerde politieke weg. Want één ding is zeker: het kabinet-Beel is een slag in het gezicht van die groepen in ons volk, die tot dusver met de R.K. schouder aan schouder stonden.

„De Vlam“ herinnert:

De Londense „Tribune“ wees er op, dat het Vaticaan de zijde had gekozen van de Italiaanse koninklijke familie en de Italiaanse geestelijkheid eveneens (vandaar de tien miljoen stemmen voor Umberto), dat de kerk in Spanje Franco steunde en dat dit een veeg teken was voor de politiek der Katholieken in andere landen, die immers van het Vaticaan en van de internationale richtlijnen zo afhankelijk zijn. In verze is het bestaan van het Spaanse (en Portugese) fascisme, een blijvend gevaar.

Roomse machtsstrijd is meestal gelegenheidsstrijd. Vergeten we echter niet, dat protestanten, en gereformeerden, herhaaldelijk in 't zelfde euvel vallen — totdat er een reformatie komt, soms ook uit reactie daartegen.

K. S.

KORTE BERICHTEN

— WAAR ROME HEERSCHT. „Hervormd Almelo“, weekblad der Ned. Herv. Gemeente te Almelo, d.d. 5 Juli 1946, schrijft onder bovenstaand opschrift het volgende:

Volgens de „English Churchman“, een te Londen uitkomend Protestantisch weekblad, worden er in de grondwet van Peru maatregelen genomen om de Roomsche-Katholieke godsdienst te beschermen.

In een nieuw besluit wordt de andere godsdiensten alleen toegestaan om diensten te houden, voorzover dit niet in het openbaar geschiedt en zij hun geloof niet verbreiden. Het besluit houdt hiernaar wordt als een misdaad beschouwd. Het besluit bevat drie punten:

1. Het uitoefenen van de godsdienst moet uitsluitend beperkt blijven tot de respectieve kerkgebouwen; alleen de Roomsche-Katholieke godsdienst, die door den Staat wordt

beschermd hierop een 2. Het i

3. Dege zullen vere volgens Ar

Het beel teekend do

— KER diensten v gymnastiek

— ZEN

Timmer at geleiden ke

Ik was be leid tot ze

toch zeker toen ik ho

Dat waes onder gevi meente. V

mijn weten

— SOL

N. Ridderl digd solips filosofische sloten in h

dat wij er die in bep

van twer o dan moete

zijn: ze zo een gelegen

ze zeggen

haven. Zou dubbelen

MALT

taseert, da zoo mogell

zetten. Wa

Maar ik d Engelschen

schers: ze men het al

— WAT

we moeten orgaan der

ongeveer h

bleek, de te volgen“

van het H

dat negend

leen maar

van een h

geven, on

onder hen,

wat, die v

„leiding“ e

— voor D

— WOR

J. S. schrij

Wormser

Groom h

aanbeveling

Dit boek

door Dr. S

de lofspraak

hoe dieper

Hoe derzelf

die denken

van die ra

het geeft

ouderling

zouden op

— AUT

ving een o

gebed en e

kerkelijke

niet te mo

— ERM

uitbreiding

— NUN

bes en zrs

tucht van

Bosch, em.

den Kerke

aan dit op

Nunspeet

Verlies dui

toch.... v

Onder leid

avond twee

bevestigd, v

door de g

dienst in d

— SIEE

over camou

poraine ke

Een spre

F. C. Mo

gische Hoc

den onlange

volgens de

de hooglee

waren“ en

waren uitra

— OND

STAAT“

Geref. Ker

uitgebracht